

Vastaanottaja
Riihimäen kaupunki

Asiakirjatyyppe
Luontoselvitys

Päivämäärä
2.7.2015

Viite
1510016776

RIIHIMÄEN KAUPUNKI PAROONINMÄEN ASEMAKAA- VAN MUUTOSALUEEN LUONTO- SELVITYS

RIIHIMÄEN KAUPUNKI
PAROONINMÄEN ASEMAKAAVAN MUUTOSALUEEN
LUONTOSelvitys

Päivämäärä 2.7.2015
Laatijat Hannu Sillanpää ja Kaisa Torri
Tarkastaja Tarja Ojala
Kuvaus Riihimäen kaupungin Parooninmäen asemakaavan
muutosalueen luontotyyppi- ja kasvillisuusselvitys
sekä pesimälinnuston yleispiirteiden tarkastelu

Viite 1510016776
Kansi *Vantaanjoki ja ympäröiviä viljelyspelloja*

SISÄLTÖ

1	Johdanto	1
2	Uhanalaiset lajit	1
3	Liito-oravaselvitys	2
3.1	Yleistä liito-oravista	2
3.2	Menetelmät	2
3.3	Tulokset	2
4	Kasvillisuusselvitys	4
4.1	Menetelmät	4
4.2	Tulokset	4
4.2.1	Alueen yleiskuvaus	4
4.2.2	Kasvillisuuskuviot	4
5	Linnuston yleispiirteet	10
5.1	Menetelmät	10
5.2	Tulokset	10
6	Johtopäätökset	12
7	Lähteet	13

LIITTEET

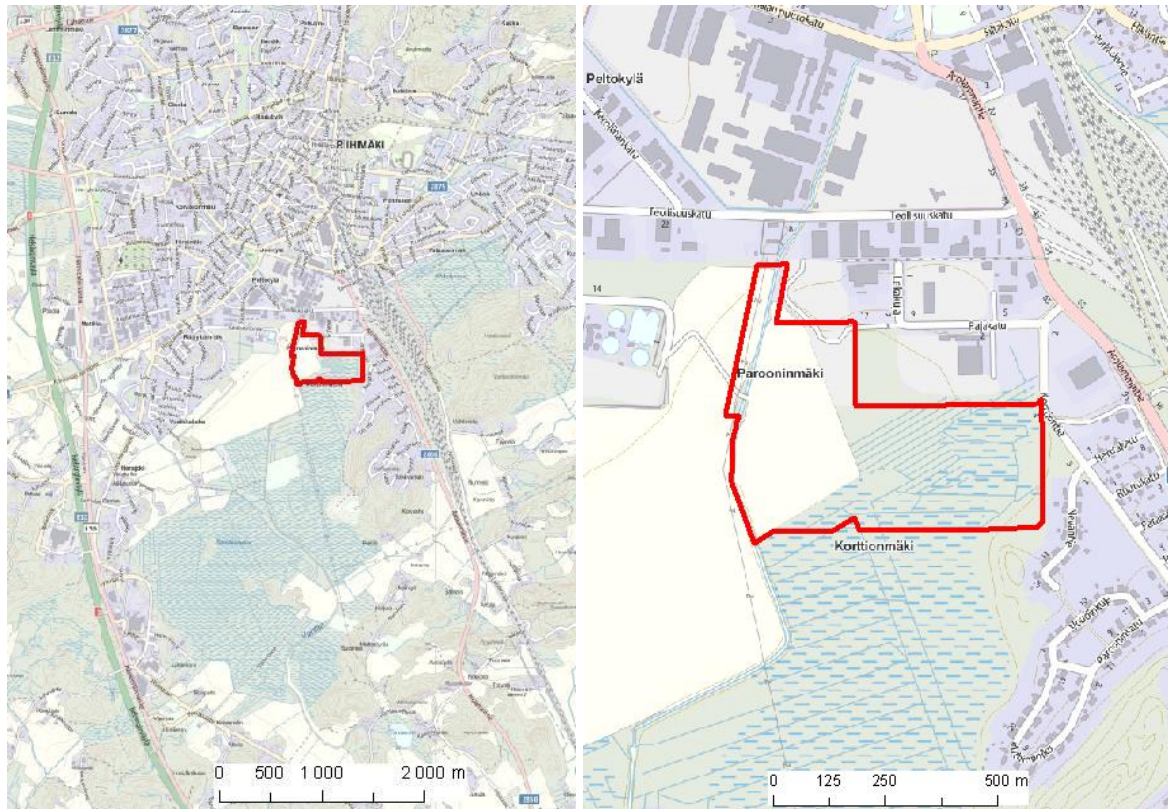
Liite 1: Lajilista selvitysalueella havaituista lintulajeista

1 JOHDANTO

Riihimäen keskustan eteläpuolelle Parooninmäen ja Korttionmäen väliselle alueelle laaditaan asemakaavan muutosta. Asemakaava-alue sijaitsee noin 1,5 kilometriä etelään Riihimäen keskustasta. Alue sijaitsee lähellä Helsinki-Riihimäki – junanrataa radan länsipuolella (kuva 1-1).

Asemakaava-alueelta (jatkossa selvitysalue) laadittiin kesän 2015 aikana luontoselvitys, johon sisältyi käsitti liito-oravainventointi, kasvillisuus- ja luontotyyppiselvitys sekä pesimälinnuston yleispiirteiden tarkastelu. Selvityksen laativat liito-oravien osalta FM biologi Kaisa Torri ja kasvillisuuden sekä linnuston osalta insinööri AMK Hannu Sillanpää Ramboll Finland Oy:stä.

Kasvillisuus- ja luontotyyppiselvityksessä keskityttiin erityisesti metsälain 10 § mukaisiin kohteisiin, vesilain 2. luvun 11 § mukaisiin kohteisiin, luonnonsuojelulain 29 § suojeltuihin luontotyypeihin, uhanalaisiin luontotyypeihin (Raunio ym. 2008) sekä uhanalaisiin kasvilajeihin (Rassi ym. 2010). Linnuston tarkastelussa pääpaino oli silmälläpidettäviksi ja uhanalaisiksi luokitelluissa lajeissa, EU:n lintudirektiivin I-liitteessä mainituissa lajeissa ja Suomen kansainvälisen linnustonsuojelun erityisvastuulajeissa (Leivo ym. 2002).

Kuva 1-1 Selvitysalueen sijainti ja rajaus.

2 UHANALAISET LAJIT

Suomen ympäristökeskuksen Eliölajit-tietojärjestelmässä (rekisteripoiminta 29.6.2015) ei ole havaintoja uhanalaisista eliölajeista selvitysalueella. Tietojärjestelmän mukaan lähimmät havainnot uhanalaisista eliölajeista koskevat vaarantunutta (VU) liito-oravaa. Vuonna 2013 on tehty liito-oravahavainnot noin 1 km:n päässä Korttionmäellä ja 1,3 km:n päässä Silmäkenevalla. Silmälläpidettävistä (NT) lajeista lähimmät havainnot koskevat ahokissankäpälää ja kellotalvikkia n. 1,4 km:n päässä Penninmäellä. Lisäksi vaarantuneesta (VU) loistokaapuyökkösestä on havainto vuodelta 2012 Parooninmäen seudulta, mutta tarkka paikka ei ole tiedossa.

3 LIITO-ORAVASELVITYS

3.1 Yleistä liito-oravista

Liito-orava (*Pteromys volans*) on taigalaji, joka elää Suomessa esiintymisalueensa länsireunalla. Suomen eliölajiston viimeisimmässä uhanalaisluokituksessa (Rassi ym. 2010) liito-orava on luokiteltu vaarantuneeksi lajiksi (VU). Liito-orava kuuluu luontodirektiivin liitteiden II ja IV(a) lajeihin. Liito-orava suosii elinympäristönään varttuneita kuusivaltaisia sekametsiä, mutta tulee toimeen nuoremmissakin metsissä, joissa on riittävästi lehtipuita ravinnoksi ja kolopuita pesäpaikoiksi. Luontaisessa elinympäristössä kasvaa järeitä haapoja sekä kuusia ja koivua.

Tyypillinen liito-oravan asuttaman metsän puusto on vaihtelevan ikäistä ja puusto muodostaa useita latvuseroksia. Aikuisen liito-oravanaaraan elinpiiri on kooltaan yleensä 4-10 hehtaaria, koiraan keskimäärin noin 60 hehtaaria. Reviirillä on usein 1-3 ydinaluetta, jotka saattavat olla 100–200 metrin päässä toisistaan; näillä ydinalueilla liito-oravat ruokailevat ja pääasiassa oleskelevatkin. Jokaisella liito-oravalla on eri puolilla elinpiiriä useita pesiä, joita ne säännöllisesti käyttävät. Pesät ovat yleensä palokärjen tai muiden tikkojen tekemissä koloissa (usein haavassa), osa pesistä on tavallisen oravan tai rastaiden tekemiä risupesäiä. Liito-oravan biologiaan liittyvä huomionarvoinen erikoispiirre on se, että liito-oravien käyttämä alue voi olla väliaikaisesti tyhjä, mutta se voidaan asuttaa myöhemmin uudestaan.

Luonnonsuojelulain 49 §:ssä todetaan, että luontodirektiivin liitteessä IV (a) tarkoitettuihin eläinlajeihin kuuluvien yksilöiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kielletty. Lisääntymis- ja levähdyspaikka käsittää pesäpuiden lisäksi niiden läheisyydessä sijaitsevat suojaa ja ravintoa tarjoavat puut.

3.2 Menetelmät

Alueelle tehtiin maastokäynti 15.4.2015 (FM biologi Kaisa Torri). Maastokäynneillä etsittiin selvitysalueilta liito-oraville soveltuvia elinympäristöjä. Soveltuvissa elinympäristöissä etsittiin järeiden puiden juurelta liito-oravan ulostepapanoita. Tämä menetelmä on yleisesti käytetty menetelmä selvittää liito-oravan esiintymistä alueelta (Sierla ym. 2004). Menetelmällä ei ole mahdollista saada selville liito-oravien tarkkoja yksilömääriä, mutta sen avulla voidaan varmistaa liito-oravan esiintyminen kyseisellä metsäalueella. Papanahavainnot merkittiin GPS-paikantimeen ja papanoiden lukumäärä arvioitiin silmäämääräisesti.

3.3 Tulokset

Selvitysalueen itäosaan sijoittuu liito-oraville soveltuvaa elinympäristöä, jonka alueelta tehtiin havaintoja lajista (soveltuvan alueen rajausta ja liito-oravan käyttämät puut, kuva 3-2). Muut selvitysalueen metsikkökuviot eivät puulajisuhteiden, ikärakenteensa tai voimakkaiden metsätaloustoimien johdosta ole tyypillisiä lajin suosimia elinympäristöjä.

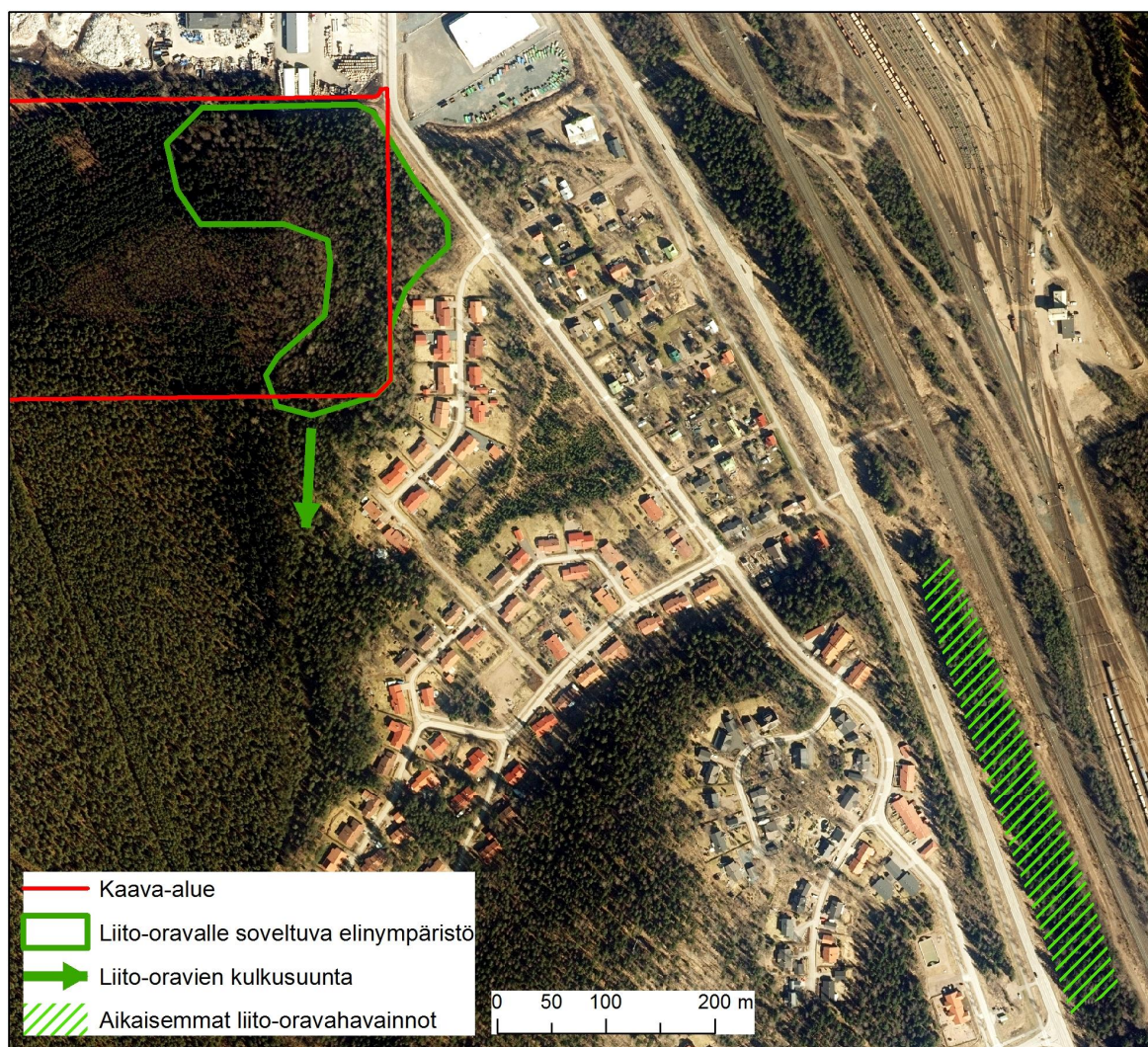
Selvitysalueen itäosaan sijoittuu liito-oravan elinympäristön osa, jossa yhteensä 13 puun juurella havaittiin lajin papanoita. Papanamäärät olivat verraten vähäisiä, vaihdellen muutamasta muutama kymmeneen. Lajin käyttämät puut olivat kuusia, koivuja, haapoja sekä järeä raita. Etsinnöistä huolimatta alueella ei havaittu lajin pesäpuuta, eikä liito-oraville soveltuvan elinympäristön alueella selvitysalueella havaittu kolopuita tai risupesäiä.

Liito-oravien elinympäristö sijoittuu varttuneeseen kuusikkoon, jossa lehtisekapuuston osuus on verrattain korkea. Lajin käyttämän elinympäristön reuna-alueilla esiintyy myös nuorempaa puustoa, jossa sekapuuna esiintyy yksittäisiä järeitä puita.

Selvitysalueen kaakkoispuolella on aikaisemmissa selvityksissä (Häyhä 2013) tehty havaintoja liito-oravista (ks. kuva 3-2, vihreä rasteri). Selvitysalueelta liito-oravien ilmeinen kulkusuunta on etelän suuntaan, jossa myös esiintyy lajille soveltuvaa elinympäristöä. Onkin todennäköistä, että laji käyttää asuinalueita reunustavaa järeää kuusikkoa elinympäristönään laajemminkin.

Kuva 3-1 Liito-oravien elinympäristöä.

Kuva 3-2 Liito-oravahavainnot. Lajille elinympäristöksi soveltuva varttunut kuusikko erottuu ilmakuvassa hyvin.

4 KASVILLISUUSSELVITYS

4.1 Menetelmät

Kasvillisuusselvitystä varten alueelle tehtiin maastokäynti 8.6.2015. Alue kierrettiin jalkaisin ja kuvioitiin alustavasti puuston ja kasvillisuustyyppien perusteella. Kuvioilta merkittiin ylös metsätyyppi, puuston ikäluokka, puulajit, pensaskerroksen lajit ja kenttäkerroksen valtalajit. Kuvioinnissa käytettiin apuna GPS-laitetta ja myöhemmin sitä tarkennettiin ilmakuvien avulla. Erityisesti kiinnitettiin huomiota metsälain 10 § mukaisiin kohteisiin, vesilain 2. luvun 11 § mukaisiin kohteisiin, luonnonsuojelulain 29 § suojeltuihin luontotyypeihin, uhanalaisiksi luokiteltuihin luontotyypeihin (Raunio ym. 2008) ja uhanalaisiin tai muuten huomionarvoisiin kasvilajeihin.

4.2 Tulokset

4.2.1 Alueen yleiskuvaus

Riihimäki kuuluu metsäkasvillisuusvyöhykejaottelussa eteläboreaaliseen lounaismaan vyöhykkeeseen eli vuokkovyöhykkeeseen. Selvitysalueen pinta-ala on noin 23,5 hehtaaria, josta eri-ikäisiä metsiä on n. 12 hehtaaria, peltoa n. 6 hehtaaria ja teollisuusalueeseen kuuluvaa hiekkakenttää ja maanlajitusaluetta n. 3,5 hehtaaria. Loppuosa alueesta on Vantaanjokea pientareineen ja jokivarsipuustoineen. Alueen metsäkuviot ovat puustoltaan pääasiassa nuoria tai varttuneita, mutta paikoin puusto on vähän iäkkäämpääkin. Tuoreita avohakkuita ei alueelle ole. Metsät ovat pääosin mustikkatyyppin (MT) ja käenkaali-mustikkatyyppin (OMT) kangasmetsiä. Alueen itäosassa on lisäksi joitain runsasravinteisempia lehtolaikkuja. Alueen puusto on kuusivaltaista, mutta paikoin sekapuustona esiintyy myös koivua ja mäntyä. Rehevimmillä kohdilla kasvaa lisäksi tuomea, pajuja, raitaa, haapaa ja harmaaleppää. Selvitysalueeseen kuuluvat pellot ovat aktiivisessa viljelykäytössä. Teollisuusalueen pinta-alasta suurin osa hiekka- ja sorakentäksi tasoitettua aluetta, itäreunalla on puolestaan useita maanlajitusalueita. Maakasoilla kasvaa matalaa kulttuuriympäristöille ja joutomaille tyypillistä kasvillisuutta. Jokivarsialueella viljapellot ulottuvat paikoin melko lähellä jokiuomaa, paikoin taas reunamat kasvavat melko leveältä mm. koiran- ja vuohenputkea ja maitohorsmaa. Alueen kuviokartta on esitetty kuvassa 4-2 ja kuvioiden kuvaukset kappaleessa 4.2.2.

Metsälain 10 §:n mukaisia kohteita, vesilain 2. luvun 11 §:n mukaisia kohteita, luonnonsuojelulain 29 §:n suojeltuja luontotyyppejä, uhanalaisiksi luokiteltuja luontotyyppejä, jotka ovat rinnastettavissa luonnontilaisiin luontotyypeihin, tai uhanalaisia tai muuten huomionarvoisia kasvilajeja ei selvitysalueella havaittu. Huomionarvoisimpia kasvillisuuskuvioita ovat vierekkäiset kuviot 1 ja 4, joilla esiintyy lehtolajistoa ja muuta ympäristöä monipuolisempaa puustoa.

4.2.2 Kasvillisuuskuviot

Kuvio 1. Käenkaali-mustikkatyyppin (OMT) lehtomaista kangasta, jossa esiintyy sekä käenkaali-oravanmarjatyyppin (OMaT) tuoreita keskiravinteisia lehtolaikkuja että mustikkatyyppin (MT) tuoreita kangasmaakohtia. Kuvion puusto on melko järeää ja pääpuulaji on vanhahko kuusi. Sekapuustona kasvaa jonkin verran koivua sekä vähän haapaa, tuomea, pajuja, raitaa ja harmaaleppää. Pensaskerros on pääosin melko niukkaa muodostuen lähinnä pihlajasta. Kenttäkerroksen yleistä lajistoa ovat muun muassa mustikka, sananjalka, käenkaali, oravanmarja ja metsätähti. Lehtolaikuilla lajistoon kuuluvat mm. korpi-imarre, nokkonen, sudenmarja, lillukka, valkovuokko ja metsäalvejuuri.

Kuva 4-1 Kuvion 1 lehtomaista kangasta sekä lehtolaikku.

Kuva 4-2 Kasvillisuuskuviot.

Kuvio 2. Mäntyvaltaista mustikkatyypin (MT) tuoretta kangasmetsää. Sekapuustona kasvaa kohdallaisesti kuusta ja koivua. Kuviolla on sisäistä vaihtelua puulajisuhteissa. Kuviolla kasvavat männyt ovat melko vanhoja, kuuset ja koivut ovat ainakin osin nuorempaa puusukupolvea. Alueen pensaskerros muodostuu vadelmasta, pihlajasta, pajuista ja kuusi- ja koivualikasvoksesta. Kenttäkerroksen valtalajistoa ovat mm. mustikka (hyvin runsaasti), puolukka, metsätähti ja metsäälvejuuri. Kuvion etelä- ja lounaisreunoilla mustikkatyypin kangasmetsä vaihtuu mustikkaturvekankaaksi, jonka kenttäkerroksessa kasvavat mm. mustikka, juolukka ja suopursu.

Kuva 4-3 Selvitysalueen etelärajalla kasvavaa tuoretta mustikkatyypin kangasmetsää.

Kuvio 3. Käenkaali-mustikkatyypin (OMT) lehtomaista kangasta, jossa kasvaa nuorta ja varttunutta kuusta ja koivua. Kuviolla on paikoin hyvin sekapuustoisia kohtia, paikoin taas enemmän kuusi- tai koivuvaltaisia alueita. Pensaskerros on niukkaa, lajisto koostuu pihlajasta ja vadelmasta. Kenttäkerrokselle tyypillisiä lajeja ovat käenkaali, mustikka, oravanmarja, metsäälvejuuri, metsätähti, metsäimarre, ahomansikka ja metsäkurjenpolvi. Tiheämpää kuusta kasvavissa kohdissa kenttäkerroksen lajisto on hyvin niukkaa ja esimerkiksi varvut puuttuvat lähes kokonaan.

Kuva 4-4 Koivua ja kuusta kasvavaa lehtomaista kangasta kuviolla 3.

Kuvio 4. Vanhojen metsäojien varrella ja niiden lähiympäristössä oleva hiirenporras-käenkaalityypin (AthOT) kostea keskiravinteinen lehto. Kosteat keskiravinteiset lehdot on luokiteltu Etelä-Suomessa silmälläpidettäviksi (NT) luontotyypeiksi. Kuvion puusto on harmaaleppä- ja koivuvaltaista, mutta myös kuusta ja tuomea esiintyy runsaana. Puusto on iältään pääosin nuorta tai varttunutta. Alueen pensaskerroksessa esiintyvät ainakin musta- ja punaherukka, paatsama, tertsuselja, pihlaja ja paju. Kenttäkerroksen lajistoon kuuluvat mm. vuohenputki, lillukka, käenkaali, sudenmarja, nokkonen, hiirenporras, metsäälvejuuri, korpi-imarre, lehtopähkämö, suorvokki, ojakellukka ja metsäkurjenpolvi.

Kuva 4-5 Kostea keskivinteista lehtoa ojien lähetyvillä.

Kuvio 5. Käenkaali-mustikkatyypin (OMT) lehtomaista kangasta, jossa kasvaa varttunutta kuusta ja seassa vähän jonkin verran nuorempaa koivua. Kuvion puusto on harvennettu melko tasaväliseksi ja on selvästi talousmetsämäistä. Pensaskerros on hyvin niukkaa muodostuen pihlajasta, vadelmasta ja paatsamasta. Kenttäkerroksessa tavataan yleisenä mm. käenkaalia, mustikkaa, puolukkaa, oravanmarjaa, metsätähteä, kieloa ja metsäalvejuurta. Kuvion itäosassa on muutama aarin kokoinen laikku lehtomaista kangasta, mutta jossa puusto on n. 15-vuotiasta muodostuen lähinnä tiheäkasvuisesta koivusta ja pihlajasta. Laikun pensaskerros muodostuu pajusta, vadelmasta, paatsamasta ja tertsuseljasta sekä koivun ja pihlajan taimista. Kenttäkerroksessa esiintyvät mm. käenkaali, mustikka, maitohorsma ja metsätähti.

Kuva 4-6 Lehtomaisen kankaan kuusikko kuviolla 5.

Kuvio 6. Viljelykäytössä olevaa peltoa.

Kuva 4-7 Selvitysalueen länsiosan peltoa.

Kuvio 7. Vantaanjoen varren rehevä kasvillisuus muodostuu mm. koiran- ja vuohenputkikasvustoista, mesiangervosta, nokkosesta, maitohorsmasta, voikukasta, apiloista, niittyleinikistä ja ruttojuuresta. Jokivarren pohjoispäässä kasvaa myös lupiinia. Jokivarsi on suurelta osin puuton, mutta kuvion pohjoispuoliskolla jokivarressa kasvaa jonkin verran pajua (sekä puuna että pensaana), vähän erikokoista koivua ja pientä harmaaleppää ja kuusta.

Kuva 4-8 Vantaanjokivarren vehmasta kasvillisuutta.

Kuvio 8. Teollisuusalueen laajennusalueetta, joka tällä hetkellä on osin tasoitettua hiekka- ja sorakenttää ja itäosaltaan maanlajitysaluetta. Alueen länsiosan penkereellä sekä maanlajitysalueilla kasvaa yleisesti mm. voikukkaa, pelto-ohdaketta, lupiinia, maitohorsmaa, vadelmaa, nokkosta, leskenlehteä ja niittyleinikkiä.

Kuva 4-9 Sorakenttää ja läjitettyä maata teollisuusalueen eteläpuolella.

Kuvio 9. Mustikkatyypin (MT) tuore kangasmetsä. Puusto on koivuvaltaista nuorta kasvatusmetsää, jossa on sekapuustona vähän kuusta. Pensaskerroksessa esiintyy runsaasti vadelmaa ja pihlajaa. Yleisiä kenttäkerroksen lajeja ovat mm. mustikka, puolukka, oravanmarja, metsätähti, metsäalvejuuri ja paikoin sananjalka.

Kuva 4-10 Koivuvaltaista nuorta kasvatusmetsää kuviolla 9.

Kuvio 10. Istutettua nuorehkoa kuusta kasvava mustikkatyypin (MT) kangasmetsä. Kuusikko on paikoin hyvin tiheä, jonka vuoksi pensas- ja kenttäkerroksen lajisto on erittäin niukkaa. Avomemmillä paikoilla, ajourilla ja ojien varsilla kasvaa sekapuustona ja erityisesti pensaskerroksessa koivua ja vähän pihlajaa. Kenttäkerroksen lajistoon kuuluvat esimerkiksi mustikka, puolukka, korpi- ja metsäimmarre, metsätähti, oravanmarja ja metsäkorte. Vähän kuvion keskiosan koillispuolella on pienialainen hoidettu laikku nuorehkoa koivikkoa.

Kuva 4-11 Nuorehkoa kasvatusmetsää selvitysalueen keskiosassa.

5 LINNUSTON YLEISPIIRTEET

5.1 Menetelmät

Pesimälinnuston yleispiirteitä havainnointiin maastokäynnillä kasvillisuusselvityksen yhteydessä 8.6.2015. Pesinnäksi tulkittiin mm. laulava koiras, varoitteleva tai ruokaa kantava koiras tai naaras sekä nähty pesä tai poikue. Havainnointi tehtiin kello 5.15 ja 11.30 välisenä aikana. Havainnointiaikaan sää oli kirkas ja heikkotuulinen, lämpötila +13...+18 °C.

5.2 Tulokset

Parooninmäen pesimälinnusto koostuu yleisistä taajama-alueiden, asutuksen lähimetsien ja peltojen lajistosta. Lisäksi teollisuusalueen eteläpuolella oleva avoin sorakenttäalue ympäröivine maaläjiineen luo tietyille lintulajeille soveltuvan elinympäristön. Selvitysalueella havaittiin yhteensä 38 eri lintulajia (liite 1). Lisäksi havaittiin 13 sellaista lajia, jotka olivat selvitysalueen ulkopuolella, mutta kuitenkin hyvin lähellä aluerajausta. 38 lajista 30:n tulkittiin kuuluvan alueen pesimälajistoon. Selvitysalueen runsaslukuisimpia lintulajeja olivat mm. peippo, pajulintu, punarinta, musta- ja räkättirastas sekä hippiäinen. Edustavimpia lajeja olivat puolestaan satakieli, pikkutylli, kivitasku, tikli ja hemppo. Lähes kaikki 30 pesimälintulajista on metsäalueella pesiviä lajeja ja vain muutama (fasaani, pikkutylli, västäräkki, kivitasku ja hemppo) pesivät pelto- tai teollisuusalueella tai niiden reunamilla.

Havaituista lajeista on viimeisimmässä uhanalaisarviointissa (Rassi ym. 2010) luokiteltu vaarantuneiksi (VU) kivitasku ja silmälläpidettäväksi (NT) naurulokki. Naurulokki ei kuitenkaan kuulu selvitysalueen pesimälajistoon, vaan havainnot koskivat pellolla ruokailemassa olevia muualta tulleita lintuja. Ruisrääkkä, leppälintu ja kalatiira puolestaan kuuluvat myös Suomen kansainvälisen linnustonsuojelun erityisvastuulajeihin, mutta havainnot kaikista näistä kolmesta lajista koskivat alueen ulkopuolella olevia tai ylilentäviä lintuja. EU:n lintudirektiivin liitteeseen I kuuluvista lajeista alueella tavattiin ruiskääkkä ja kalatiira, mutta havaitut ruiskääkät olivat aluerajauksen ulkopuolella ja kalatiira ylilentävä. Suomen ympäristökeskuksen tiedoissa (Eliölajit-tietojärjestelmä, rekisteripöytäkirja 29.6.2015) ei ole havaintoja uhanalaisista lintulajeista selvitysalueelta tai sen läheisyydestä.

Vantaajokivarren Silmäkenevan todetaan (Aintila ym. 2014) olevan linnustollisesti Riihimäen arvokkaimpia kohteita. Silmäkeneva on reilu kilometri Parooninmäestä lounaaseen. Alueella tavattiin v. 2013 pesimäaikaan useita huomionarvoisia lajeja, kuten pohjansirkku, metso, käenpiika, pikkutikka, pikkusieppo ja pikkulepinkäinen. Toinen Riihimäen alueen laajassa linnustoselvityksessä esille noussut kohde on niin ikään vähän yli kilometrin päässä oleva Korttionmäen entinen maankaatopaikka. Korttionmäellä havaittiin v. 2013 pesimäaikaan useita EU:n lintudirektiivilajeja sekä silmälläpidettäviä (NT) lajeja, kuten pyy, ruiskääkkä, palokärki, pikkulepinkäinen, niittykirvinen, sirittäjä sekä punavarpuunen. Näihin kohteisiin verrattuna Parooninmäen linnustoselvityksessä havaitut lajit eivät edusta niin vaatealista ja harvalukuista lajistoa kuin mitä Silmäkenellä ja Korttionmäellä on havaittu.

Kartta mielenkiintoisista linnustohavainnoista on esitetty kuvassa 5-1.

	satakieli		viitakerttunen
	ruisräikkä		kivitasku
	pikkutylli		leppälintu
	mustapääkerttu		hemppo ja tikli

Kuva 5-1 Mielenkiintoiset lintuhavainnot selvitysalueella.

6 JOHTOPÄÄTÖKSET

Selvitysalueen metsäkuvioiden kasvillisuus koostuu pääosin mustikkatyypin tuoreiden kankaiden ja käenkaali-mustikkatyypin lehtomaisten kangasmetsien lajistosta. Alueen itäosassa esiintyy myös lehtoa ja lehtolajistoa. Selvitysalueen puusto on pääosin nuorta tai varttunutta kasvatusmetsää, avohakkuita, taimikoita tai toisaalta vanhoja metsiä ei ole. Alueen metsiä on hoidettu tavanomaisina metsätalousalueina. Noin kolmasosan selvitysalueesta muodostavat Vantaanjokeen rajoittuvat viljelykäytössä olevat pellot sekä teollisuusalueen vieressä oleva iso hiekka- ja sorapintainen kenttä, jonka vieressä on maanläjitysalueita. Alueella ei sijaitse metsälain 10 § mukaisia kohteita, vesilain 2. luvun 11 § mukaisia kohteita, luonnonsuojelulain 29 §:n nojalla suojeltavia luontotyyppieitä eikä uhanalaisia tai muuten huomionarvoisia kasvilajeja. Alueella ei myöskään havaittu uhanalaisiksi luokiteltuja luontotyyppieitä, jotka olisivat rinnastettavissa luonnontilaisiin luontotyyppieihin.

Kasvillisuuskuvioista huomionarvoisimpia ovat kuvio 1 ja 4. Kuvio 1 on kuusivaltainen melko järeäpuustoinen lehtomainen kangasmetsä, jossa esiintyy lehtolaikkuja. Kuvio 4 on melko pienialainen kostea keskiravinteinen lehto, jotka luokiteltu Etelä-Suomessa silmälläpidettäväksi (NT) luontotyypeiksi. Kuvion 1 alueelle sijoittuu myös liito-oravien elinympäristön osa. Alueella ei havaittu liito-oravien pesäpuuta, mutta alue on osa laajempaa liito-oravareviiriä joka havaintojen perusteella jatkuu selvitysalueen eteläpuolella. Liito-oravien elinympäristö ja huomionarvoiset kasvillisuuskuviot 1 ja 4 tulee huomioida alueen maankäyttöratkaisujen suunnittelussa.

Selvitysalueen pesimälinnusto koostuu pääosin yleisistä taajama-alueiden lähimetsien, kulttuuriympäristöjen ja peltojen lajeista, eikä alueella ole erityisiä linnustollisia arvoja. Huomionarvoisimpana voi pitää teollisuusalueen viereisellä sorakentällä ja maanläjitysalueella esiintyy linnustoa. Myös Vantaanjoki pientareineen ja ympäröivine peltoineen luo pesimä- ja ravinnonhakuaueita useille lintulajeille. Jokivarressa on suositeltavaa ylläpitää mahdollisuuksien mukaan pensaikkoa ja puustoa lintujen pesä- ja ruokailupaikkojen säilyttämiseksi.

Lahdessa 2. päivänä heinäkuuta 2015

RAMBOLL FINLAND OY

Hannu Sillanpää
insinööri AMK

Kaisa Torri
biologi, FM

7 LÄHTEET

Aintila, A., Kairamo, J., Lehtinen, A. & Raekunnas, M. (toim.) 2014. Riihimäen linnustoselvitys 2013-2014 – Loppuraportti. Riihimäen kaupunki.

Häyhä, Teppo 2013. Riihimäen liito-oravainventointi 2013.

Leivo, M. ym. 2002. Suomen tärkeät lintualueet.

Luonnonsuojelulaki 1096/1996.

Luontodirektiivi 92/43/ETY.

Meriluoto, M. ja Soininen, T. 2002: Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. Metsälehti Kustannus. 192 s.

Metsälaki 1093/1996.

Neuvoston direktiivi 79/409/ETY, annettu 2.4.1979, luonnonvaraisten lintujen suojelusta.

Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslén, A. & Mannerkoski, I. (toim.) 2010: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2010. – Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 685 s.

Raunio, A., Schulman A. & Kontula, T. (toim.) 2008: Suomen luontotyyppien uhanalaisuus – osa 2. Luontotyyppien kuvaukset. Suomen ympäristö 8/2008. Suomen ympäristökeskus. 572 s.

Sierla, L., Lammi, E., Mannila, J. & Nironen, M. 2004: Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa. Suomen Ympäristö 742. Ympäristöministeriö

Suomen ympäristökeskuksen Eliölajit-tietojärjestelmä.

Ympäristöhallinnon Eliölajit-tietojärjestelmä. Rekisteripöytäkirja 11.8.2014.

Liite 1. Selvitysalueella havaitut lintulajit. U = aluerajauksen ulkopuolella.

Fasaani *Phasianus colchicus*
Ruisrääkkä *Crex crex* 1 (+2 ulkopuolella)
Pikkutylli *Charadrius dubius*
Töyhtöhyppä *Vanellus vanellus* U
Naurulokki *Larus ridibundus*
Kalalokki *Larus canus*
Harmaalokki *Larus argentatus*
Kalatiira *Sterna hirundo*
Kesykyyhky *Columba livia*
Sepelkyyhky *Columba palumbus*
Käki *Cuculus canorus* U
Tervapääsky *Apus apus* U
Käpytikka *Dendrocopos major*
Kiuru *Alauda arvensis* U
Haarapääsky *Hirundo rustica*
Metsäkirvinen *Anthus trivialis*
Västaräkki *Motacilla alba*
Rautiainen *Prunella modularis*
Punarinta *Erithacus rubecula*
Satakieli *Luscinia luscinia* U
Leppälintu *Phoenicurus phoenicurus* U
Kivitasku *Oenanthe oenanthe*
Mustarastas *Turdus merula*
Räkättirastas *Turdus pilaris*
Laulurastas *Turdus philomelos*
Punakylkirastas *Turdus iliacus*
Viitakerttunen *Acrocephalus dumetorum* U
Hernekerttu *Sylvia curruca*
Pensaskerttu *Sylvia communis* U
Lehtokerttu *Sylvia borin* U
Mustapääkerttu *Sylvia atricapilla*
Tiltaltti *Phylloscopus collybita*
Pajulintu *Phylloscopus trochilus*
Hippiäinen *Regulus regulus*
Harmaasieppo *Muscicapa striata*
Kirjosieppo *Ficedula hypoleuca* U
Töyhtötiainen *Parus cristatus*
Sinitiaainen *Parus caeruleus*
Talitiaainen *Parus major*
Puukiipijä *Certhia familiaris*
Harakka *Pica pica*
Naakka *Corvus monedula*
Varis *Corvus corone cornix*
Pikkuvarpunen *Passer montanus* U
Peippo *Fringilla coelebs*
Tikli *Carduelis carduelis*
Vihervarpunen *Carduelis spinus*
Hemppo *Carduelis cannabina*
Pikkukäpylintu *Loxia curvirostra*
Punatulkku *Pyrrhula pyrrhula*
Keltasirkku *Emberiza citrinella* U